

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

P8_TA(2017)0247

Bezpieczeństwo w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie bezpieczeństwa w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej (2016/2220(INI))**

(2018/C 331/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając postanowienia instrumentów ONZ w zakresie praw człowieka, w tym postanowienia dotyczące prawa do obywatelstwa, takie jak Karta ONZ, Powszechna deklaracja praw człowieka, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Konwencja o prawach dziecka, Międzynarodowa konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, Konwencja dotycząca statusu bezpaństwowców z 1954 r., Konwencja o ograniczaniu bezpieczeństwa z 1961 r., Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet oraz protokół fakultatywny do niej, jak również Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych, Międzynarodowa konwencja o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin,
- uwzględniając inne instrumenty ONZ w zakresie bezpieczeństwa oraz prawa do obywatelstwa, takie jak konkluzja Komitetu Wykonawczego Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) nr 106 dotyczące identyfikowania i ograniczania zjawiska bezpieczeństwa oraz zapobiegania mu, a także ochrony bezpaństwowców ⁽¹⁾, które zostało zatwierdzone rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/61/137 z 2006 r.,
- uwzględniając kampanię UNHCR na rzecz wyeliminowania bezpieczeństwa do 2024 r. ⁽²⁾ oraz światową kampanię na rzecz równych praw obywatelstwa, wspieraną przez UNHCR, UN Women oraz inne organizacje i zatwierdzoną przez Radę Praw Człowieka ONZ,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie praw człowieka i arbitralnego pozbawienia obywatelstwa (A/HRC/RES/32/5),
- uwzględniając deklarację wiedeńską i program działania ⁽³⁾, przyjęte przez Światową Konferencję Praw Człowieka w dniu 25 czerwca 1993 r.,
- uwzględniając zalecenie ogólne nr 32 Komitetu ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet (CEDAW) w sprawie związanych z płcią aspektów statusu uchodźcy, azylu, obywatelstwa i bezpieczeństwa kobiet ⁽⁴⁾,
- uwzględniając deklarację Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) w sprawie praw człowieka ⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, zgodnie z którym „w stosunkach zewnętrznych” UE powinna przyczynić się do „wyeliminowania ubóstwa oraz do ochrony praw człowieka, w szczególności praw dziecka, a także do ścisłego przestrzegania i rozwoju prawa międzynarodowego, w szczególności zasad Karty Narodów Zjednoczonych”,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 lipca 2015 r. w sprawie planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając ramy strategiczne i Plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji z dnia 25 czerwca 2012 r. ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ <http://www.unhcr.org/excom/exconc/453497302/conclusion-identification-prevention-reduction-statelessness-protection.html>

⁽²⁾ <http://www.unhcr.org/protection/statelessness/54621bf49/global-action-plan-end-statelessness-2014-2024.html>

⁽³⁾ <http://www.ohchr.org/Documents/ProfessionalInterest/vienna.pdf>

⁽⁴⁾ <http://www.refworld.org/docid/54620fb54.html>

⁽⁵⁾ http://www.asean.org/wp-content/uploads/images/ASEAN_RTK_2014/6_AHRD_Booklet.pdf

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/anti-trafficking/sites/antitrafficking/files/council_conclusions_on_the_action_plan_on_human_rights_and_democracy_2015_-_2019.pdf

⁽⁷⁾ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131181.pdf

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa z dnia 4 grudnia 2015 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie strategii UE wobec Mjanmy/Birmy ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2016 r. w sprawie praw człowieka i migracji w państwach trzecich ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie Mjanmy/Birmy, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji Rohindżów ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2013 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając badanie Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Zewnętrznej Unii Europejskiej z listopada 2014 r. pt. „Reakcja wobec wpływu bezpieczeństwa na prawa człowieka w działaniach zewnętrznych UE”,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A8-0182/2017),
- A. mając na uwadze, że region Azji Południowej oraz Południowo-Wschodniej obejmuje następujące kraje: Afganistan, Bangladesz, Bhutan, Brunei, Kambodżę, Indie, Indonezję, Laos, Malezję, Malediwy, Mjanmę, Nepal, Pakistan, Filipiny, Singapur, Sri Lankę, Tajlandię, Timor Wschodni i Wietnam, oraz że wszystkie te kraje są członkami Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) lub Południowoazjatyckiego Stowarzyszenia na rzecz Współpracy Regionalnej (SAARC) lub mają status obserwatora w tych stowarzyszeniach;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka (PDPC) wszyscy ludzie rodzą się równi pod względem godności i praw; mając na uwadze, że prawo do posiadania obywatelstwa oraz zakaz arbitralnego pozbawiania obywatelstwa są zapisane w art. 15 PDPC oraz w innych międzynarodowych instrumentach dotyczących praw człowieka; mając jednak na uwadze, że główny cel międzynarodowych instrumentów prawnych dotyczący ochrony prawa każdego człowieka do obywatelstwa nie został jeszcze osiągnięty;
- C. mając na uwadze, że wszystkie prawa człowieka są powszechne, niepodzielne, współzależne i powiązane ze sobą; mając na uwadze, że prawa człowieka i podstawowe wolności są prawami przysługującymi wszystkim ludziom od urodzenia, a ich ochrona i promowanie jest głównym zadaniem rządu;
- D. mając na uwadze, że Konwencja o prawach dziecka, która została ratyfikowana przez wszystkie kraje Azji Południowej oraz Południowo-Wschodniej, przewiduje, że niezwłocznie po urodzeniu dziecka zostaje sporządzony jego akt urodzenia, a dziecko od momentu urodzenia ma prawo do uzyskania obywatelstwa; mając na uwadze, że według szacunków połowa bezpieczeństwa na świecie to dzieci oraz że wiele z nich jest bezpaństwowcami od urodzenia;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z Deklaracją praw człowieka ASEAN każda osoba posiada ustawowe prawo do obywatelstwa i nikogo „nie można arbitralnie pozbawić obywatelstwa ani odmówić prawa do zmiany obywatelstwa”;
- F. mając na uwadze, że bezpaństwowiec został zdefiniowany w Konwencji dotyczącej statusu bezpaństwowców z 1954 r. jako „osoba], która nie jest uznawana za obywatela żadnego państwa w zakresie obowiązywania jego prawa”; mając na uwadze, że przyczyny bezpieczeństwa mogą być różne i obejmować m.in. sukcesję i rozpad państw, w niektórych przypadkach zdarzenia powodujące konieczność ucieczki, migrację i handel ludźmi, a także zmiany i luki w prawie krajowym, wygaśnięcie obywatelstwa z powodu zamieszkiwania poza własnym krajem przez dłuższy czas,

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/12/04-council-adopts-conclusions-on-statelessness/>

⁽²⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/06/20-fac-conclusions-myanmar-burma/>

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0404.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0316.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 316 z 30.8.2016, s. 141.

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

arbitralne pozbawienie obywatelstwa, dyskryminację ze względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne lub z innych względów, przeszkody administracyjne i biurokratyczne, w tym w zakresie uzyskania i zarejestrowania aktu urodzenia; mając na uwadze, że większość, jeżeli nie wszystkie z tych przyczyn można zidentyfikować wśród przypadków bezpaństwowości w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej;

- G. mając na uwadze, że należy podkreślić, iż kwestia tego, czy dana osoba jest bezpaństwowcem, jest odrębna od kwestii bycia uchodźcą; mając na uwadze, że większość bezpaństwowców nigdy nie opuściło miejsca urodzenia lub nigdy nie przekroczyło międzynarodowej granicy;
- H. mając na uwadze, że bezpaństwowość to problem wieloaspektowy, który prowadzi do wielu poważnych naruszeń praw człowieka obejmujących m.in. problemy związane z aktami urodzenia i innymi dokumentami dotyczącymi stanu cywilnego, a także dokumentami dotyczącymi praw własności, wykluczenie z udziału w programach opieki zdrowotnej dla dzieci i w publicznym systemie oświatowym, problemy w zakresie praw własności do przedsiębiorstwa, reprezentacji politycznej, udziału w głosowaniach, dostępu do zabezpieczenia społecznego i usług publicznych; mając na uwadze, że zjawisko bezpaństwowości może przyczynić się do handlu ludźmi, arbitralnych zatrzymań, naruszania swobody przemieszczania się, wykorzystywania i niegodziwego traktowania dzieci oraz dyskryminacji wobec kobiet;
- I. mając na uwadze, że bezpaństwowość nadal zwraca międzynarodową uwagę w ograniczonym zakresie, pomimo bardzo niepokojącego wpływu na prawa człowieka w skali globalnej i regionalnej, i jest nadal postrzegana jako wewnętrzna sprawa państw; mając na uwadze, że ograniczanie i ostatecznie wyeliminowanie zjawiska bezpaństwowości powinno stać się priorytetem na szczeblu międzynarodowym, jeśli chodzi o kwestie praw człowieka;
- J. mając na uwadze, że prawna dyskryminacja ze względu na płeć, na przykład w odniesieniu do uzyskiwania lub przekazywania obywatelstwa swoim dzieciom lub małżonkowi, nadal występuje w Azji Południowej oraz Południowo-Wschodniej w krajach takich jak Nepal, Malezja i Brunei;
- K. mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami UNHCR w przypadku 135 mln dzieci w wieku poniżej 5 lat w całym regionie nie wydano aktów urodzenia i zagraża im bezpaństwowość;
- L. mając na uwadze, że wyeliminowanie zjawiska bezpaństwowości doprowadzi również do wzmocnienia demokracji, ponieważ byli bezpaństwowcy zostaną włączeni w demokratyczne procesy i będą mogli wnieść w nie swój wkład;
- M. mając na uwadze, że złożonemu problemowi bezpaństwowości poświęca się bardzo odległą pozycję w prawie międzynarodowym, choć nie jest to kwestia marginalna;
- N. mając na uwadze, że bezpaństwowość osłabia perspektywy rozwoju społeczeństw, których dotyczy, oraz utrudnia skuteczne wdrożenie programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030;
- O. mając na uwadze, że globalny plan działania UNHCR na rzecz wyeliminowania bezpaństwowości na lata 2014–2024 ma na celu wspieranie rządów w rozwiązaniu głównych istniejących problemów związanych z bezpaństwowością, zapobieganie jej nowym przypadkom oraz lepszą identyfikację i ochronę bezpaństwowców; mając na uwadze, że działanie 10. zawarte w planie działania wskazuje również na konieczność poprawy ilościowych i jakościowych danych dotyczących bezpaństwowości; mając na uwadze, że UE zobowiązała się do aktywnego wspierania planu działania;
- P. mając na uwadze, że konkluzje Rady w sprawie planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019 potwierdzają znaczenie podnoszenia kwestii bezpaństwowości w stosunkach z krajami priorytetowymi oraz skupienia wysiłków na tym, by zapobiegać pojawianiu się grup bezpaństwowców w wyniku konfliktów, przesiedleń i rozpadu państw;
- Q. mając na uwadze, że zgodnie z rocznym sprawozdaniem UE dotyczącym praw człowieka i demokracji na świecie – kwestie dotyczące krajów i regionów – z dnia 20 września 2016 r. celem UE jest zwiększenie spójności, skuteczności i widoczności zagadnień z zakresu praw człowieka w jej polityce zagranicznej, oraz zwiększenie zaangażowania UE we współpracę z ONZ oraz regionalnymi mechanizmami ochrony praw człowieka, aby wspierać odpowiedzialność na szczeblu regionalnym oraz promować uniwersalność praw człowieka, a także mając na uwadze, że sprawozdanie to konkretnie wskazuje, że działania te obejmują rozpoczęcie pierwszego dialogu politycznego na temat praw człowieka z mechanizmami ochrony praw człowieka ASEAN;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

- R. mając na uwadze, że UE postanowiła umieścić prawa człowieka w centrum swoich relacji z państwami trzecimi;
- S. mając na uwadze, że bezpieczeństwo sprzyja przemieszczaniu się ludności, emigracji i handlowi ludźmi, co prowadzi do destabilizacji całych podregionów;
- T. mając na uwadze, że chociaż wielu spośród 10 milionów bezpaństwowców na świecie mieszka w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej, przy czym Rohindźowie w Mjanmie stanowią największą pojedynczą grupę bezpaństwowców na świecie, z czego ponad 1 mln jest objętych mandatem UNHCR w zakresie bezpieczeństwa, duże społeczności bezpaństwowców znajdują się również w Tajlandii, Malezji, Brunei, Wietnamie, Filipinach oraz innych krajach; mając na uwadze, że Tybetańczycy mieszkają między innymi w Indiach i Nepalu; mając na uwadze, że niektóre z tych grup, choć nie wszystkie, są objęte mandatem UNHCR w zakresie bezpieczeństwa; mając na uwadze, że dane statystyczne i sprawozdawczość dotyczące bezpaństwowców na świecie są niekompletne, gdyż nie wszystkie państwa prowadzą statystyki w tym zakresie; mając na uwadze, że w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej niektóre sprawy przedłużają się lub pozostają nierozstrzygnięte, w przypadku innych natomiast poczyniono postępy;
- U. mając na uwadze, że w ostatnich latach poczyniono w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej postęp, wprowadzając w przepisach regulujących obywatelstwo odpowiednie zmiany w celu zapobieżenia zjawisku bezpieczeństwa oraz umożliwienia bezpaństwowcom nabycia obywatelstwa; mając na uwadze, że należy dołożyć wszelkich starań, a przyjęte przepisy muszą być również przestrzegane w praktyce;
- V. mając na uwadze, że Rohindźowie są jedną z najbardziej prześladowanych mniejszości na świecie i stanowią jedną z największych grup bezpaństwowców oraz że od chwili wejścia w życie w 1982 r. ustawy dotyczącej birmańskiego obywatelstwa są oficjalnie bezpaństwowcami; mając na uwadze, że władze Mjanmy i państwa ościennie nie chcą Rohindźów, mimo że na terytorium niektórych z tych państw przebywają duże grupy uchodźców; mając na uwadze trwające starcia w stanie Arakan; mając na uwadze, że tysiące uchodźców, którzy przedostali się przez granicę do Bangladeszu, potrzebują niezwłocznie pomocy humanitarnej i są przymusowo odsyłani, co stanowi naruszenie prawa międzynarodowego; mając na uwadze, że Rohindźowie uciekają przed polityką kar zbiorowych w stanie Arakan, gdzie siły bezpieczeństwa przeprowadzają masowe ataki odwetowe, według doniesień strzelając do mieszkańców wsi ze śmigłowców bojowych, podpalając domy, przeprowadzając arbitralne aresztowania i gwałcąc kobiety i dziewczęta; mając na uwadze, że dotychczasowa krajowa i międzynarodowa reakcja na naruszanie praw człowieka i kryzys humanitarny dotyczący Rohindźów jest w dużej mierze niewystarczająca i wiele narzędzi służących rozwiązaniu tej kwestii nie zostało jeszcze wykorzystanych;
- W. mając na uwadze, że setki tysięcy tzw. Biharczyków nie było traktowanych jako obywatele Bangladeszu po wojnie o niepodległość Bangladeszu, gdy Pakistan odmówił ich repatriacji; mając jednak na uwadze, że liczne orzeczenia sądowe wydane od 2003 r. potwierdziły, że Biharczyki są obywatelami Bangladeszu; mając na uwadze, że znaczna część Biharczyków wciąż nie jest w pełni zintegrowana ze społeczeństwem Bangladeszu i włączona do programów rozwoju, a wielu z nich nie jest w stanie w pełni korzystać z przysługujących im praw;
- X. mając na uwadze, że w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej przebywa wiele innych grup bezpaństwowców; mając jednak na uwadze, że w ostatnich latach miał miejsce szereg pozytywnych zmian, np. w Indonezji, gdzie zlikwidowano dyskryminację ze względu na płeć w procedurze nabywania obywatelstwa oraz gdzie w 2006 r. zreformowano prawo dotyczące obywatelstwa, tak by migranci z Indonezji, którzy spędzili ponad 5 lat za granicą, nie tracili już obywatelstwa, jeśli skutkuje to bezpieczeństwem; w Kambodży, która zniosła opłaty za rejestrację narodzin w ciągu 30 dni od narodzin dziecka; w Wietnamie, gdzie w 2008 r. ułatwiono naturalizację każdej osobie będącej bezpaństwowcem, mieszkającej w Wietnamie od ponad 20 lat; oraz w Tajlandii, gdzie od 2011 r., po reformie prawa dotyczącego obywatelstwa i rejestracji obywateli, obywatelstwo otrzymało 23 000 bezpaństwowców;
- Y. mając na uwadze, że kwestią najwyższej wagi jest pełne przestrzeganie przez rządy i odpowiednie władze wszystkich państw w regionie zasady non-refoulement i udzielanie uchodźcom ochrony, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami tych państw i międzynarodowymi standardami praw człowieka;
- Z. mając na uwadze, że grupy bezpaństwowców powinny mieć dostęp do programów humanitarnych zapewniających pomoc w zakresie opieki zdrowotnej, edukacji żywieniowej i żywienia;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

1. jest zaniepokojony milionami przypadków bezpieczeństwa na całym świecie, w szczególności w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej, i wyraża swoją solidarność z bezpieczeństwowcami;
2. jest głęboko zaniepokojony sytuacją mniejszości Rohindżów w Mjanmie; jest zbulwersowany doniesieniami na temat masowych naruszeń praw człowieka oraz ciągłych represji i dyskryminacji Rohindżów, a także nieuznawania ich za część społeczeństwa Mjanmy, co wygląda na skoordynowaną kampanię czystki etnicznej; podkreśla, że Rohindżowie zamieszkują terytorium Mjanmy od wielu pokoleń i są w pełni uprawnieni do obywatelstwa Mjanmy, ponieważ posiadali je w przeszłości, jak również do wszelkich praw i obowiązków z tym związanych; nalega, aby rząd i organy Mjanmy przywróciły obywatelstwo Mjanmy mniejszości Rohindżów; ponadto wzywa do natychmiastowego otwarcia stanu Arakan dla organizacji humanitarnych, międzynarodowych obserwatorów, organizacji pozarządowych i dziennikarzy; uważa, że konieczne będzie zorganizowanie bezstronnych dochodzeń w celu pociągnięcia do odpowiedzialności sprawców naruszeń praw człowieka; uważa również, że niezbędne są pilne działania w celu zapobiegania dalszym aktom dyskryminacji, wrogości i przemocy wobec mniejszości oraz podżegania do popełniania takich aktów; oczekuje, że laureatka Pokojowej Nagrody Nobla i Nagrody im. Sacharowa Aung San Suu Kyi wykorzysta różne stanowiska zajmowane przez nią w rządzie Mjanmy, by znaleźć rozwiązanie tego problemu;
3. ubolewa nad faktem, że status bezpieczeństwowca jest w niektórych przypadkach wykorzystywany w celu marginalizacji określonych społeczności i pozbawiania ich przynależnych im praw; uważa, że prawne, polityczne i społeczne włączenie mniejszości jest kluczowym elementem przemian demokratycznych oraz że rozwiązanie problemów związanych z bezpieczeństwowością przyczyniłoby się do większej spójności społecznej i politycznej stabilności;
4. zwraca uwagę, że bezpieczeństwowość może doprowadzić do znaczącego kryzysu humanitarnego, i przypomina, że bezpieczeństwowcy powinni mieć dostęp do programów humanitarnych; podkreśla, że bezpieczeństwowość często łączy się z brakiem dostępu do kształcenia, usług opieki zdrowotnej, pracy, swobody przemieszczania się i bezpieczeństwa;
5. jest zaniepokojony brakiem danych dotyczących bezpieczeństwa w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej, przy czym w krajach takich jak Bhutan, Indie, Nepal i Timor Wschodni dostępnych danych jest bardzo niewiele lub są zupełnie niedostępne; jest ponadto zaniepokojony faktem, że nawet wtedy, gdy ogólne dane liczbowe są dostępne, brak jest zdezagregowanych danych dotyczących na przykład kobiet, dzieci i innych szczególnie wrażliwych grup; zwraca uwagę, że ten deficyt informacji utrudnia opracowanie ukierunkowanych działań, w tym w ramach kampanii UNHCR na rzecz wyeliminowania bezpieczeństwa do 2024 r.; zdecydowanie zachęca kraje Azji Południowej i Południowo-Wschodniej do opracowywania wiarygodnych i dostępnych publicznie zdezagregowanych danych dotyczących bezpieczeństwa;
6. zaznacza, że istnieją również pozytywne przykłady, takie jak inicjatywa Filipin z maja 2016 r. dotycząca zaspokojenia zapotrzebowania na dane dotyczące sytuacji dzieci będących bezpieczeństwowcami w regionie oraz skali tego problemu; apeluje do UE o zaoferowanie współpracy i wsparcia, aby kompleksowo określić problem bezpieczeństwa oraz zidentyfikować projekty mające na celu wyeliminowanie bezpieczeństwa w regionie;
7. jest głęboko zaniepokojony, że państwa Brunei, Malezja i Nepal posiadają ustawodawstwo dyskryminujące ze względu na płeć; podkreśla konieczność dokonania przeglądu przepisów dotyczących prawa w zakresie obywatelstwa, w szczególności zawartych w Konwencji o prawach dziecka oraz Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet;
8. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne zmiany w regionie oraz wysiłki podjęte na Filipinach, w Wietnamie i Tajlandii i zachęca kraje w tym regionie do współpracy i dzielenia się dobrymi przykładami i działaniami, aby wyeliminować zjawisko bezpieczeństwa w całym regionie;
9. przypomina o sytuacji po wyeliminowaniu bezpieczeństwa w regionie oraz o zasadzie uczestnictwa wynikającej z praw człowieka; wspiera włączanie społeczności dotkniętych problemem bezpieczeństwa i byłych bezpieczeństwowców w projekty i planowanie w zakresie rozwoju; zachęca, aby rządy i projekty w zakresie rozwoju uwzględniły kwestię dyskryminacji po wyeliminowaniu problemu bezpieczeństwa w oparciu o art. 4 ust. 1 Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, który ma na celu przyspieszenie faktycznej równości;
10. uznając suwerenność państw w kwestiach takich jak obywatelstwo, wzywa państwa, w których znajdują się populacje bezpieczeństwowców, do podjęcia konkretnych kroków w celu rozwiązania problemu bezpieczeństwa, zgodnie z zasadami określonymi w konwencjach międzynarodowych ratyfikowanych przez wszystkie te państwa, a w szczególności w Konwencji o prawach dziecka; zwraca uwagę na szereg pozytywnych działań, jakie zostały podjęte w regionie;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

11. nalega, aby rząd Bangladeszu zobowiązał się do realizacji jasnego planu działania umożliwiającego pełne wdrożenie porozumienia pokojowego z Chittagong Hill Tracts z 1997 r., aby w ten sposób umożliwić reintegrację przesiedlonych członków ludności Jumma, którzy mieszkają obecnie w Indiach i są bezpaństwowcami;
12. zdecydowanie zachęca państwa do wdrożenia klauzuli ochronnej, przewidzianej w Konwencji o ograniczaniu bezpaństwowości z 1961 r., gwarantującej nadanie obywatelstwa osobie urodzonej w danym państwie, której w przeciwnym razie zostałby nadany status bezpaństwowca;
13. podkreśla związek między bezpaństwowością a podatnością na zagrożenia społeczne i gospodarcze; wzywa rządy państw rozwijających się, by nie dopuszczały do odmowy przyznania obywatelstwa, jego utraty lub pozbawienia z powodów o charakterze dyskryminacyjnym, by przyjęły sprawiedliwe przepisy regulujące kwestię obywatelstwa oraz by wprowadziły dostępne, przystępne cenowo i niedyskryminacyjne procedury dokumentowania przyznawania obywatelstwa;
14. z zadowoleniem przyjmuje zapisane w konkluzjach Rady w sprawie planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019 zobowiązanie Rady do rozwiązywania kwestii bezpaństwowości w stosunkach z krajami priorytetowymi oraz z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Rady w zacieśnianie relacji z ASEAN; zaleca, aby wysiłki skupiały się na szerszym zakresie niż pojawianie się grup bezpaństwowców w wyniku konfliktów, przesiedleń i rozpadu państw, a także by uwzględnić również inne właściwe aspekty, takie jak bezpaństwowość wynikająca z dyskryminacji oraz braku rejestracji urodzeń lub ewidencji ludności;
15. przypomina o działaniu zapowiedzianym w Planie działania UE dotyczącym praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019 odnoszącym się do opracowania wspólnych ram między Komisją a Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) w celu omawiania z państwami trzecimi problemów związanych z bezpaństwowością; podkreśla, że opracowanie i rozpowszechnienie formalnych ram miałyby fundamentalne znaczenie dla wspierania przez Unię Europejską celu UNHCR dotyczącego wyeliminowania bezpaństwowości do 2024 r.;
16. wzywa UE do działania na rzecz wypracowania globalnych rozwiązań problemu bezpaństwowości w połączeniu ze specjalnymi strategiami regionalnymi lub lokalnymi, ponieważ uniwersalne podejście nie wystarczy do wyeliminowania zjawiska bezpaństwowości;
17. uważa, że UE powinna mocniej podkreślać poważny wpływ bezpaństwowości na globalne kwestie, takie jak eliminacja ubóstwa, wdrożenie programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 i celów zrównoważonego rozwoju, wspieranie praw dziecka oraz potrzebę rozwiązania problemu nielegalnej migracji i handlu ludźmi;
18. wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia celu zrównoważonego rozwoju nr 16.9, który przewiduje zagwarantowanie każdej osobie tożsamości prawnej i rejestracji urodzenia; ubolewa jednak, że w programie działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 bezpaństwowości nie wymieniono wyraźnie ani jako powodu dyskryminacji, ani jako celu dotyczącego ograniczenia ubóstwa; apeluje do UE i jej państw członkowskich o rozważenie możliwości uwzględnienia – w ramach realizacji celów zrównoważonego rozwoju – wskaźników dotyczących bezpaństwowości w mechanizmach monitorowania i sprawozdawczości;
19. podkreśla znaczenie skutecznej strategii komunikacji dotyczącej bezpaństwowości, aby zwiększyć świadomość tego problemu; wzywa UE do zapewnienia obszerniejszej i lepszej komunikacji na temat bezpaństwowości we współpracy z UNHCR oraz za pośrednictwem jej delegacji w odpowiednich państwach trzecich, a także do skupienia się na problemie naruszeń praw człowieka wynikających z bezpaństwowości;
20. wzywa UE do opracowania kompleksowej strategii dotyczącej bezpaństwowości opartej na dwóch zestawach środków; uważa, że pierwszy zestaw powinien dotyczyć sytuacji wymagających pilnej reakcji, a drugi powinien definiować długoterminowe środki służące wyeliminowaniu bezpaństwowości; uważa, że strategia powinna koncentrować się na ograniczonej liczbie priorytetów oraz że UE powinna przejąć wiodącą rolę w razie sytuacji wymagających pilnej reakcji, aby szerzyć świadomość problemu bezpaństwowości na szczeblu międzynarodowym;
21. podkreśla, że powinna istnieć możliwość dostosowania kompleksowej strategii UE dotyczącej bezpaństwowości do konkretnych sytuacji, w których znajdują się bezpaństwowcy; podkreśla, że w celu zdefiniowania odpowiednich środków należy wprowadzić rozróżnienie między bezpaństwowością wynikającą z braku zdolności administracyjnych i bezpaństwowością będącą wynikiem dyskryminującej polityki państwa wobec określonych społeczności lub mniejszości;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

22. zaleca, aby państwa członkowskie priorytetowo traktowały wspieranie pozytywnych działań mających na celu rozwiązanie kwestii bezpieczeństwa w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej, oraz proponuje nowe kompleksowe podejście polityczne obejmujące:

- zachęcanie państw do przystąpienia do konwencji dotyczących bezpieczeństwa poprzez podkreślanie korzyści z nich płynących w dwustronnych kontaktach między parlamentami i ministerstwami oraz na innych szczeblach;
- pomaganie organom sektorowym ASEAN i SAARC we wspieraniu ich państw członkowskich w dalszym urzeczywistnianiu prawa do obywatelstwa oraz eliminowaniu bezpieczeństwa;
- podkreślanie na wielostronnych forach wartości konwencji dotyczących bezpieczeństwa;
- współpraca z państwami w celu propagowania korzyści płynących z gromadzenia na szczeblu krajowym międzysektorowych, zdezagregowanych i weryfikowalnych danych na temat bezpieczeństwa oraz osób z nieokreślonym obywatelstwem, ponieważ identyfikacja bezpieczeństwa stanowi dla zainteresowanych państw pierwszy krok w podejmowaniu niezbędnych środków służących eliminacji bezpieczeństwa; zgromadzone dane będą następnie wykorzystywane do celów rejestracji, dokumentacji, świadczenia usług publicznych, utrzymania prawa i porządku publicznego oraz planowania rozwoju;
- konsekwentne podkreślanie, że rejestracja urodzeń powinna być darmowa, bardzo łatwo dostępna i prowadzona na zasadzie niedyskryminacji;
- konsekwentne podkreślanie, że krajowe systemy zarządzania tożsamością narodową muszą obejmować i zapewniać dokumenty tożsamości dla wszystkich osób na danym terytorium, w tym z grup trudno dostępnych i zmarginalizowanych, którym może zagrażać bezpieczeństwo lub brak obywatelstwa;
- wspieranie krajów Azji Południowej i Południowo-Wschodniej, aby zapewnić wszystkim dostęp do edukacji, w tym dzieciom będącym bezpieczeństwa, ponieważ bezpieczeństwo jest poważną przeszkodą uniemożliwiającą dzieciom korzystanie do równych możliwości kształcenia;
- promowanie znaczącej roli nowatorskich technologii przez wykorzystywanie programów cyfrowej rejestracji urodzeń, aby usprawnić rejestrację i archiwizację dokumentacji;
- zajęcie się kwestią treści i stosowania przepisów o obywatelstwie oraz arbitralnego pozbawiania lub odmowy przyznania prawa do obywatelstwa ze względu na pochodzenie etniczne, co stanowi główną przyczynę zjawiska bezpieczeństwa w regionie;
- zachęcanie państw w regionie do uwzględnienia potrzeb kobiet oraz kwestii związanych z przemocą seksualną i przemocą uwarunkowaną płcią w ramach podejścia opartego na prawach człowieka i społecznościach lokalnych, w szczególności w odniesieniu do ofiar handlu ludźmi;
- uregulowanie kwestii przepisów o obywatelstwie oraz kwestii dyskryminacji ze względu na płeć, ponieważ niektóre państwa utrudniają, a nawet uniemożliwiają matkom przekazywanie obywatelstwa dzieciom;
- dopilnowanie, aby wszelkie projekty rozwojowe oraz pomoc humanitarna finansowane przez UE były zorganizowane w taki sposób, aby w stosownych przypadkach obejmowały problem bezpieczeństwa;
- budowanie zdolności odpowiednich instytucji i podmiotów UE do zrozumienia i oceny problemu bezpieczeństwa, a także tworzenia programów i sprawozdań w tym zakresie, a także wprowadzenie regularnych procedur sprawozdawczych w odniesieniu do osiągnięć UE w zwalczaniu zjawiska bezpieczeństwa, w tym przez włączenie części dotyczącej bezpieczeństwa do corocznego sprawozdania UE na temat praw człowieka i demokracji na świecie;
- dopilnowanie, aby bezpieczeństwo, przynależność państwowa i obywatelstwo były odpowiednio ujęte w strategiach państwowych w zakresie praw człowieka i demokracji oraz aby te ostatnie opierały się na zasadzie, że wszyscy, niezależnie od płci, rasy, koloru skóry, wyznania lub religii, kraju pochodzenia lub przynależności do mniejszości narodowej lub etnicznej, mają prawo do obywatelstwa; poruszanie kwestii bezpieczeństwa podczas każdego dialogu politycznego i dotyczącego praw człowieka z zainteresowanymi państwami;
- opracowanie wytycznych UE w dziedzinie praw człowieka dotyczących bezpieczeństwa, aby zapewnić konkretne i wymierne cele w zakresie działań UE ukierunkowanych na wyeliminowanie zjawiska bezpieczeństwa na świecie;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

- intensyfikację dialogu na temat bezpieczeństwa w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej z odpowiednimi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi oraz z krajami sąsiadującymi z krajami Azji Południowej i Południowo-Wschodniej i z innymi aktywnymi państwami w regionie;
 - zadbanie o to, by w stosownych przypadkach uczestnicy misji obserwacji wyborów mieli świadomość występowania problemu bezpieczeństwa;
 - podkreślanie konieczności umocnienia regionalnych organów zajmujących się prawami człowieka, aby odgrywały aktywniejszą rolę w identyfikowaniu i eliminowaniu bezpieczeństwa;
 - przeznaczanie w budżetach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, Europejskiego Funduszu Rozwoju oraz Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka odpowiednich funduszy na rzecz organizacji pozarządowych i innych organizacji, których celem jest dotarcie do społeczności bezpieczeństwa; promowanie partnerstwa między organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i społecznościami bezpieczeństwa, aby umożliwić im walkę o swe prawa;
 - wspieranie koordynacji między krajami w celu przeciwdziałania bezpieczeństwu, zwłaszcza w sytuacji, gdy ma ona skutki transgraniczne, w tym wymiana najlepszych praktyk w zakresie wdrażania norm międzynarodowych dotyczących zwalczania zjawiska bezpieczeństwa;
 - podejmowanie działań następczych, takich jak zwiększanie świadomości i wsparcie techniczne dla administracji publicznej, jako środków budowania zdolności, również na szczeblu lokalnym, w przypadkach, gdy konieczne jest wdrożenie w praktyce wprowadzonych już korzystnych zmian, np. w Tajlandii, na Filipinach, w Wietnamie i Bangladeszu, gdzie przywrócono Biharczykom obywatelstwo, w tym prawa wyborcze;
23. wzywa rządy Brunei, Malezji i Nepalu do zwalczania przejawów dyskryminacji ze względu na płeć, które występują w przepisach dotyczących obywatelstwa tych krajów, a także do wspierania prawa dzieci do obywatelstwa;
24. zwraca uwagę na związek między bezpieczeństwem a przymusowym wysiedleniem, zwłaszcza w regionach dotkniętych konfliktami; przypomina, że co najmniej 1,5 mln bezpieczeństwa na świecie stanowią uchodźcy lub byli uchodźcy, a wśród nich znajduje się wiele młodych kobiet i dziewcząt;
25. przypomina, że bezpieczeństwo na świecie jest w dużej mierze niezbadana i niedostatecznie zgłaszana, a istniejące dane opierają się na różnych definicjach; wzywa społeczność międzynarodową do przyjęcia jednolitej definicji oraz rozwiązania kwestii gromadzenia niewystarczających danych w celu zbadania zjawiska bezpieczeństwa w krajach rozwijających się, w szczególności poprzez udzielanie pomocy władzom lokalnym z myślą o stosowaniu odpowiednich metod obliczania liczby bezpieczeństwa, identyfikowania ich i rejestrowania, a także w celu poprawy zdolności statystycznych tych państw;
26. zwraca się do Komisji o rozpoczęcie wymiany dobrych praktyk między państwami członkowskimi, zachęca do aktywnej koordynacji krajowych punktów kontaktowych dla bezpieczeństwa i z zadowoleniem przyjmuje kampanię #IBelong;
27. podkreśla kluczową rolę Konwencji dotyczącej statusu bezpieczeństwa z 1954 r. i Konwencji o ograniczaniu bezpieczeństwa z 1961 r., które wymagają stworzenia ram prawnych służących identyfikacji i ochrony bezpieczeństwa, a także zapobiegania bezpieczeństwu, oraz mogą stanowić ważny punkt wyjścia dla państw chcących poczynić postępy w rozwiązywaniu problemu bezpieczeństwa;
28. wyraża zadowolenie ze wsparcia, jakiego UE udziela bezpieczeństwu w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej przy pomocy różnych instrumentów, oraz zachęca Unię do dalszego zajmowania się wpływem bezpieczeństwa na rozwój, pokój i stabilność w ramach swoich programów współpracy rozwojowej oraz – w szerszym kontekście – prowadzonych przez nią działań zewnętrznych;
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, a także rządów państw członkowskich.
-